

**** επιστροφή στην ιστοσελίδα του Πέτρου Θεοδώρου:
www.petrostheodorou.gr

ΜΗΔΕΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

[δύο σημειώματα για την παράσταση]

*Ένα ψυχογράφημα της τραγικής ηρωίδας του Ευριπίδη, με
όχημα τον ήχο, τον λόγο και την κίνηση.
Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί
"χοροδραματικός Μονόλογος"*

*Υπό την Αιγίδα της Πρεσβείας της Ελληνικής Δημοκρατίας στο
Βουκουρέστι*

ΘΕΑΤΡΟ ΑΥΛΑΙΑ (Θεσσαλονίκη), 2 & 3 Μαΐου, 21.00

Κείμενο, σκηνοθεσία, ερμηνεία: Αμαλία Στρινοπούλου

Μουσική: Πέτρος Θεοδώρου

Φωτισμός: Στέλλιος Τζολόπουλος

Διδασκαλία φωνητικών: Stela Gutanu

Video (Fondo): George Ivanov

Trailer: Vlad Diaconu

Φωτογραφίες Παράστασης: <https://photos.app.goo.gl/C4PGBF3kAht3jAqZA>

Trailer-video: <https://youtu.be/UiEpyF2Osb8>

****Σημείωμα της ΑΜΑΛΙΑΣ ΣΤΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ για την ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:**

Η Μήδεια, προδομένη και ταπεινωμένη απ' την απιστία του Ιάσονα, ξεδιπλώνει στο έργο όλη της την οργή και το πάθος εναντίον του, αποκαλύπτει τις αποτρόπαιες ενδόμυχες σκέψεις της, εκτοξεύει ακατανόμαστες απειλές που σαφώς προτίθεται να υλοποιήσει. Παρ' όλα αυτά, έχει τις αναστολές της, κατανοεί το μέγεθος και το βάθος της νοσηρότητας αυτού του εγκλήματος που προτίθεται να διαπράξει και στέκεται μπροστά στη συνείδησή της και στους θεατές απολογούμενη, αλλά και κατηγορούσα ταυτόχρονα.

Κόρη από βασιλική γενιά, με ξεχωριστά χαρίσματα και δυνατή προσωπικότητα, είναι αποφασισμένη να μην αφήσει ατιμώρητη την προδοσία του Ιάσονα, να αποδώσει δικαιοσύνη με τον δικό της αμείλικτο τρόπο, όσο κι αν αυτός ο τρόπος θα ξεριζώσει και τη δική της καρδιά.

Η εκδίκηση ή η ιεροδικία της, ανάλογα από ποια οπτική γωνία τη βλέπει κανείς, είναι ένα ζήτημα που διχάζει, προβληματίζει και εγείρει πολλά ερωτήματα.

Παρ' όλα αυτά, το κοινό την κατανοεί ακόμη και συμπάσχει μαζί της, καθώς ξεδιπλώνει περίτεχνα και με περίσσιο πάθος όλες τις υποχωρήσεις, συμβιβασμούς και θυσίες που

έκανε για χάρη του Ιάσωνα. Έτσι, παρά τη θηριώδη φύση του εγκλήματός της, ασκεί μια ακαταμάχητη γοητεία και έλξη προς το θεατή.

Ένας άλλος αποδέκτης της οργής της είναι ο βασιλιάς Κρέων, ο οποίος γνωρίζει τις ικανότητές της και φοβούμενος την οργή της, αποφασίζει να την εξορίσει. Η Μήδεια όμως δεν πτοείται από την δύναμη της εξουσίας του.

Είναι αποφασισμένη να τιμωρήσει το ίδιο σκληρά και τον ίδιο και την μονάκριβη κόρη του. Και ο μεγάλος μας τραγικός, ο Ευριπίδης δια στόματος της Μήδειας καταλήγει: «Κακός σύμβουλος είναι ο θυμός. Αυτός είναι η αιτία για όλες τις συμφορές μας».

Οι καιροί είναι εξαιρετικά δύσκολοι και μείς είμαστε αναγκασμένοι να παίζουμε σαν πιόνια στη σκακιέρα των Μεγάλων τον μικρό μας ρόλο, ορθώνοντας όποιο ανάστημα μπορούμε, αντιμετωπίζοντας με όποιο τρόπο μπορούμε την πολυμέτωπη αυτή επίθεση, στην προσπάθειά μας να επιβιώσουμε.

Στον εφιάλτη της πανδημίας και της οικονομικής κρίσης ήρθε να προστεθεί και το τρίτο κακό του πολέμου στην Ουκρανία, που ακόμη κι αν δεν πάρει διαστάσεις παγκόσμιας σύρραξης, οι επιπτώσεις του στη ζωή όλων μας θα είναι οδυνηρότατες.

Μιας μορφής αντίσταση θα μπορούσε κανείς να πει πως είναι και η ανάγκη μας να ξεφύγουμε για λίγο απ' τον εφιάλτη και να αφήσουμε τη σκέψη μας να περιπλανηθεί σ' άλλα μονοπάτια, σ' άλλες ατραπούς.

Όσες δοκιμασίες κι αν περάσει η τέχνη, έχει τον τρόπο να αντιστέκεται, να αντέχει και να αντεπιτίθεται, ξεπερνώντας τον εαυτό της και συχνά, σε περιόδους αναταραχής και κρίσης, να παρουσιάζει έργο πολύ πιο αναβαθμισμένο, απ' ότι σε περιόδους γαλήνης και νηνεμίας. Είναι αλήθεια πως η λαίλαπα της πανδημίας που μαστίζει την ανθρωπότητα τα δύο τελευταία χρόνια, έφερε μεγάλη αναστάτωση στη ζωή όλων μας.

Διαταράχθηκε η ροή της καθημερινότητάς μας, ματαιώθηκαν σχέδια και προγραμματισμοί, χάθηκαν ευκαιρίες για πρόοδο κι ευημερία, καταστράφηκαν περιουσίες, μα πάνω απ' όλα, χάθηκαν ανθρώπινες ζωές και δυστυχώς, ζωές και νέων ανθρώπων.

Όμως, (ουδέν κακόν αμιγές καλού), αυτή η συμφορά, που είχε σαν συνέπεια τον εγκλεισμό μας στο σπίτι, την απομόνωσή μας από τους άλλους ανθρώπους, μας έφερε κοντά και απέναντι στον εαυτό μας.

Βρήκαμε τον χρόνο να αναλογισθούμε, να αναλύσουμε την μέχρι τώρα πορεία μας, να αξιολογήσουμε πρόσωπα και καταστάσεις, να αναθεωρήσουμε ενδεχομένως θέσεις και αξίες και με βάση την πρωτόγνωρη αυτή συγκυρία, να ιεραρχήσουμε εκ νέου τις προτεραιότητές μας.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες «γεννήθηκε» η Μήδεια και τόλμησα κι εγώ το πρώτο σκηνοθετικό μου εγχείρημα, με ότι γνώσεις είχα σταχυολογήσει όλα αυτά τα χρόνια. Η ανάγκη να αντιδράσω στην αδράνεια, να αντισταθώ στην απραξία, να αντεπιτεθώ στην απειλή της δημιουργικής ανυπαρξίας, με ώθησε να τολμήσω το μεγάλο αυτό εγχείρημα: να ζωντανέψω την πιο πολυσυζητημένη, αμφιλεγόμενη, πολυδαίδαλη, την πέρα απ' τον χρόνο ηρωίδα του μεγάλου μας τραγικού.

Όσο πιο πολύ τη γνώριζα μέσα απ' την μετάφραση του Παντελή Πρεβελάκη, τόσο με συνέπαιρνε το πάθος της, με γοήτευε ο δυναμισμός της, με σαγήνευε η απaráμιλλη

αφοσίωσή της σαν συζύγου και σαν μητέρας. Η ασίγηστη προσωπικότητά της με διαπέρασε και αισθάνθηκα την ανάγκη να απολογηθώ για χάρη της.

Έτσι γεννήθηκε το κείμενο και στη συνέχεια η ίδια η Μήδεια. Μια Μήδεια φιλτραρισμένη μέσα απ' τα δικά μου βιώματα, τις δικές μου αγωνίες, τους δικούς μου δαίμονες.

Στη δύσκολη αναμέτρησή μου με τη θηριώδη αυτή προσωπικότητα είχα την τύχη να με στηρίζουν, ακόμη και να συμπάσχουν μαζί μου άνθρωποι με βαθιά γνώση κι αγάπη για το θέατρο: ο Δημήτρης Βάγιας, που άφησε ανεξίτηλο το στίγμα του στην ιστορία του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, κι ήταν αυτός που μ' ενεθάρρυνε να το τολμήσω. Η Αφροδίτη Ιωαννίδου, που υπηρέτησε το θέατρο απ' τη σκηνή του ΚΘΒΕ για περισσότερα από 37 συναπτά χρόνια και έχει να παρουσιάσει σπουδαίο έργο στον τομέα της διδασκαλίας της υποκριτικής για νέους ηθοποιούς. Η Αφροδίτη Τζοβάνη, που υπήρξε επίσης για 37 και πλέον χρόνια, διακεκριμένη ηθοποιός του ΚΘΒΕ. Με τις παρατηρήσεις τους, την αυστηρή κριτική τους και τις εύστοχες επεμβάσεις τους, μα πάντα υπακούοντας στο δικό μου ένστικτο, μπήκα στη μαγευτική περιπέτεια της διερεύνησης αυτής της πολύπλοκης και πολυδιάστατης ηρωίδας του Ευριπίδη.

****Σημείωμα του ΠΕΤΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ:**

Με την Αμαλία Στρινοπούλου συνεργαστήκαμε για πρώτη φορά το 1999, όταν στα λδ' ΔΗΜΗΤΡΙΑ παρουσιάσαμε τη χοροθεατρική παράσταση "ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ", με μουσική μου, η οποία ήταν και η προτελευταία σύνθεσή μου, προτού έκτοτε στραφώ αποκλειστικά στο πεδίο της ψυχοθεραπείας και της συγγραφής.

Όταν η Αμαλία ζήτησε μουσική μου στα μέσα του 2021 για την εκπληκτική σύλληψη που είχε δημιουργώντας τον χοροθεατρικό μονόλογό της "ΜΗΔΕΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ", ήταν για μένα, πέρα από μεγάλη τιμή, και σαν να έγινε μια παράξενη κράμπα του χρόνου.

Ένα μεγάλο κομμάτι της ιστορίας μου πήδησε από τα ραφάκια της μνήμης κι ήρθε ολοζώντανο μπροστά μου να με ξαφνιάσει.

Αναπόλησα, χάρηκα, φοβήθηκα για τον χρόνο που κυλά, υποκλίθηκα στη δύναμή του, ένιωσα θνητός και ζωντανός, και κυρίως έλαμψε ξανά μέχρι τα κυττάρά μου η σημασία που έχει η διαρκής προσπάθεια να δίνουμε νόημα προσωπικό σε ό,τι και αν είναι αυτό που κάνουμε.

Τελικά, απόλαυσα μία ακόμα θαυμάσια συνεργασία με μία συνοδοιπόρο από τα παλιά, παθιασμένη κι αυτή να δημιουργεί σταθερά νησίδες νοήματος στους σχεδόν κωμικά τραγικούς καιρούς μας.

****** επιστροφή στην ιστοσελίδα του Πέτρου Θεοδώρου:**

www.petrostheodorou.gr